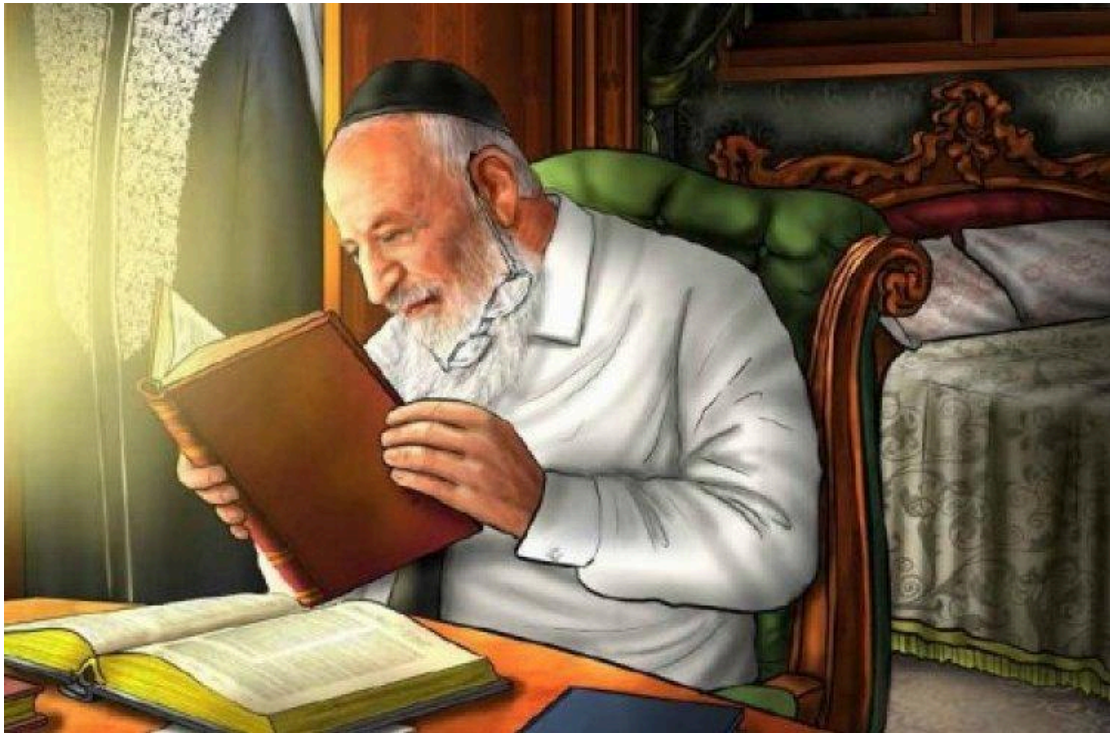

זמן קצר לאחר שנתמנה לשמש כמזכירו של הרב, מצא עצמו הרב שמואל זעפרני מתלוצץ אל הרב לטיסה לצרפת, ליום שכלו תורה שנעדר בלה-בוצ'ה.

ר' שמואל התישב במטוס לצדו של הרב והוציא מתיקו מסכת בבא בתרא. מזוית עינו קלט כי הרב פותח מסכת בכורות ושוקע בה בעיון, גמרא עם פרוש רש"י ו'תוספות'.

שעתים חלפו, ור' שמואל, נרגש מהטיסה, אחז עדן בדף הראשון. כאשר הציץ לרגע אל עבר הגמרא של הרב, ראה כי הרב אחז כבר בדף כ"ח, כשאצבעו רצה על פני השורות, גמרא, רש"י ו'תוספות'...

ולפתע פנה אליו הרב: "ר' שמואל, יש לי קשיה על דברי הגמרא כאן. אולם מכיון שאתה לומד מסכת אחרת, הנח לי לפרש בפניה את כל הסוגיה".

הרב שטח את קשיתו, ור' שמואל נסה לתרץ תרוצים שונים. הרב דחה אותם בזה אחר זה, ור' שמואל בקש לדעת: "אם כן, מהו התרוץ?"

"אתה חושב ששאלתי אותך סתם?" אמר הרב בענוה, "אין לי תרוץ!"

הרב שקע שוב בתוך הגמרא, ועד סוף הטיסה, שארכה פחות מחמש שעות, הספיק הרב לסים כחמשים דפי גמרא!

לאחר הנחיתה בצרפת, החל הרב מיד בסדרת שעורים והרצאות, שנמשכה עד חצות הלילה. לאחר חצות הגיעו הרב ור' שמואל למלון, והרב פנה לישן בחדרו, כאשר בכונתו לקיום בשעה שלש וחצי, להתארגן לתפלת הנוץ...

אולם בשעה שלש וחצי, כאשר נכנס ר' שמואל להעיר את הרב, נדהם לראות את המטה מצעת כפי שהיתה בערב, ואת הרב יושב על הכסא, שקוע במסכת בכורות...

הרב פנה לתפלת הניץ, ולאחר מכן המשיך לעוד יום של שעורים והרצאות, ללא דקה של שנה או מנוחה. בשעת ערב עלו הרב ומלוויו על המטוס שהחזיר אותם ארצה, ולאחר הנחיתה לקח הרב מונית משדה התעופה לירושלים.

ר' שמואל, שהתגורר באותה תקופה בחדרה, המתין לאוטובוס, שיקחהו לביתו. אך הנה, לאחר כרבע שעה, הבחין ר' שמואל במונית של הרב, נעצרת לידו.

הרב קרא לו להכנס ואמר לו בחיור: "זכר את הקנשיה שדברנו עליה אתמול בטיסה? הרגע מצאתי לה תרוץ..."